

Núm. de Protocol: 1000083/2017
Núm. de Rotlle: TSJA-0000074/2018

SENTÈNCIA 117-2018

PARTS:

Apel·lant: Sra. LRF

Representant: ÍDEM

Advocat: Sra. JOO

Apel·lat: CASS

Representant: Sra. CMS

Advocat: Sra. CSM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, dinou de desembre de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000083/2017.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. LRF va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava que s'anul·lés la resolució del Consell d'Administració de data 31 de maig de 2017, en virtut de la qual, entre

d'altres extrems, es va desestimar l'atorgament del capital per jubilació que hagués correspost al seu difunt espòs JSA.

La sentència de 14 de maig de 2018 del Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa, ha desestimat la demanda, en considerar que l'agent no ha acreditat la seva condició d'hereva universal del causant, ni l'acceptació de l'herència, al mateix temps que es tracta d'un dret personalíssim, que no pot exercitar l'hereva quan l'assegurat ha mort sense fer valer els seus drets a la jubilació.

2.- La part agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) Consta acreditat de forma suficient que la interessada és l'hereva universal del seu difunt espòs, mitjançant còpia del testament notarial que va ser expedida un cop produïda la defunció, el que demostra que era l'última voluntat del causant. D'altra banda, l'acceptació de l'herència es pot fer de manera tàcita, com preveu l'article 20 de la Llei 46/2014, de 18 de desembre, de successió per causa de mort.

b) Quant al fons, l'assegurat tenia dret a un capital de jubilació, ja que reunia els requisits de l'article 195 de la Llei de la seguretat social. El fet que no hagués pogut reclamar-lo abans de la seva mort, per raó de la malaltia que patia, no és obstacle per a que ho faci l'hereva.

3.- La representació de la CASS s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada. En la seva opinió, el dret al capital de jubilació no és automàtic, sinó que és necessària la petició de l'interessat, que en aquest cas no es va produir.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Es planteja en aquest procés si l'agent té dret a reclamar el capital per jubilació que hagués correspost al seu espòs, que va traspasar abans d'haver-lo sol·licitat. Com s'ha exposat en els antecedents, la sentència apel·lada ha desestimat aquesta pretensió, en considerar, en primer lloc, que no estava degudament acreditada la seva condició d'hereva universal del difunt, ni l'acceptació de l'herència. Pel que fa a la qüestió de fons, ha conclòs que el dret a la pensió de jubilació no és transmissible i que l'assegurat no havia sol·licitat la prestació abans del seu traspàs.

Tercer.- En realitat, la legitimació de l'agent s'ha de considerar com a suficientment acreditada. D'una banda, mitjançant l'aportació amb la demanda de còpia del testament atorgat el 3 de desembre de 1996, que va ser expedida un cop acreditada la defunció davant del Notari, cosa que implica, com s'ha justificat en les actuacions, que es tracta de la darrera voluntat del difunt espòs de la recurrent.

En segon lloc, pel que fa a l'acceptació de l'herència, la pròpia actuació de la interessada en qualitat d'hereva comporta una acceptació tàcita, com es desprèn de l'article 20.3.a) de la Llei 46/2014, de 18 de desembre, de successió per causa de mort, segon el qual aquella es produeix quan es realitza qualsevol acte que no es pot realitzar si no és a títol d'hereu. En aquest cas, la mateixa reclamació del capital de jubilació en condició d'hereva del seu difunt espòs és una actuació que implica necessàriament l'acceptació de l'herència.

En conseqüència, s'ha de concloure que la recurrent es trobava suficientment legitimada per interposar la demanda.

Quart.- Pel que fa a la qüestió de fons, la sentència apel·lada ha aplicat la reiterada doctrina d'aquesta Sala, segons la qual l'atribució d'una pensió de jubilació no és obligatòria ni automàtica, sinó que depèn de la presentació d'una sol·licitud prèvia per part de l'interessat (v. sentència 95-28, de 6 de setembre de 1995).

Ara bé, en aquest cas concorren circumstàncies especials que obliguen a modular aquestes consideracions en funció de la situació de fet que es planteja.

En primer lloc, cal tenir en compte que no s'està discutint sobre la procedència d'una pensió de jubilació, que òbviament té un caràcter personal i no pot ser sol·licitada després de la mort de l'assegurat. L'objecte del procés versa sobre l'atorgament d'un capital de jubilació, que és una prestació única i consisteix en el pagament d'una quantitat, en els termes de l'article 197 de la Llei de la seguretat social.

Partint d'aquest fet, no ofereix dubte que l'assegurat reunia les condicions contingudes a l'article 195 d'aquesta Llei, ja que havia cotitzat entre 85 i 144 mensualitats a Andorra.

El problema es planteja pel fet que l'assegurat va traspasar abans d'haver sol·licitat la prestació, cosa que, en termes generals, determinaria que el seu dret hagués decaigut. Tanmateix, no es pot deixar de banda que l'interessat estava ingressat en un centre hospitalari de Barcelona quan va complir l'edat de 65 anys, el 18 de juliol de 2016, en el qual va morir pocs dies després, el 29 del mateix mes i any. En l'interim, el 20 de juliol, la CASS havia adreçat a l'espòs de la recurrent una comunicació informativa sobre el seu dret a reclamar la prestació de jubilació.

En aquestes circumstàncies ben particulars, s'ha de concloure que l'assegurat no va poder sol·licitar aquesta prestació per una causa de força major, ja que ho va impedir la seva malaltia i l'ingrés hospitalari que es va originar abans de complir els 65 anys i es mantingué fins a la seva defunció, que va tenir lloc onze dies després d'aquella data. En aquestes

circumstàncies, s'ha d'admetre que la sol·licitud del capital de jubilació la formuli l'hereva de l'interessat.

En conseqüència, procedeix estimar el recurs d'apel·lació, declarant el dret de la recurrent a percebre el capital de jubilació al que tenia dret el seu difunt espòs, sense incloure cap quantitat en concepte d'interessos de demora, ja que el dret de l'agent no ha quedat establert fins a la data d'aquesta resolució.

Cinquè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Estimar el recurs d'apel·lació que interposa la Sra. LRF contra la sentència dictada el 14 de maig de 2018 per la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es revoca i deixa sense efecte.

Segon.- Estimar la demanda formulada per la part agent i, en conseqüència, declarar no ajustada a dret i anul·lar la resolució impugnada de 31 de maig de 2017 del Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, amb reconeixement del dret de l'agent al cobrament del capital de jubilació que hagués correspost al seu difunt espòs.

Tercer.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en ambdues instàncies.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.